

løgtingsvalið '90

Sambandskvett í besta Ceauscescu-stíli

Í eini ótrúliga lygnaktigari og óndsinnaðari forsiðugrein í Dimmalætting leygardagin víðger Poul Nybo javnaðarflokkinn, Atla Dam og familju hansara. Fáur man hava lisið allar teir longu innantömu epistlar Nybos, men tú skalt ikki lesa nøgv, áðrenn tú varnast, at hann ikki er sakligur tíðindaberi. Uttan mun til um hann víðger søgulig evni, ella hann til dómis skrivur um skúlafyrisingina, so sparkar hann altíð til vinstu. Og nú leygardagin avdukar hann seg sum ein simplan boðfret fyri mest ódámliðu kreftir í sambandinum.

Atli hevur eitt langt áramál buð í Havnini, og líka so leingi hevur ynski verið í Suðurstreymi og landinum øllum, at hovudsíðupolitiskari okkara var valdur í meginøknum.

Hetta er alt rimiligt og rætt, at hann flytur til Havnar. Tað ið hendi í Suðurstreymi var snøgt sagt tað, at Kristian á Neystabø fekk ov fáar atkvøður á uppstillingarfundi. Hetta er demokrati, og hesum boyggja javnaðarfólk seg fyri.

At sambandsmenn ikki brúka demokratiskar metodur, er sagan her niðanfyri dæmi um. Tað er ikki altíð, at ein floksleiðsla vil tað, ið veljarin vil, og flokkurin kann reisa og fella ein mann, sum honum lystir, uttan at veljarin kann gera nakað. Og soleiðis var í sambandinum. Fleiri valskeið hevur ein tingmaður sitið á Toftum og ein á Strøndum. Fyri tveimum árum síðan kom vend í Strandingur fall, (shikan kallar Nybo dumpikandidat), og Edmund á Oyri kom inn.

Jákup Lamhauge var nr. 3.

Samgonga verður skipað toftamaðurin fer í landsstýrið, og Jákup Lamhauge í tingið.

Aftan á klandur og strið í sambandinum leggur Pauli Ellefsen frá sær sum formaður, og nýggjasti maður í tingbólkinum fær henda sessin. Hóast hesin nýggi floksformaðurin síðan hevur verið fjarstýrdur av Paula E., so hevur hann styrkt støðu sína mótmegis Jákup Lamhauge, ið er hansara hardasti konkurrentur. Men ikki nokk við tí, nú kemur kvettið. Á fyrsta uppstillingarfundi ynskti ein bólkur Hilmar Jan Hansen upp á listan. Men ólukkuliga, fundarsamtíkt varð gjørd, sum segði, at Runavíkararókið bert kundi stilla ein upp. Hesin var sjálvandi Jákup

Lamhauge, sitandi tingmaður. Men rebellarnir góvust ikki so. Teir royndu at fáa Skála at stilla Hilmar Jan upp. Men skálamenn vildu hvorki eiga ella hava jassin. Síðan royndu teir Eiði, tí har var onki valevni. Men har var tvørt nei, teir stuðlaðu Edmund. Nú skuldi ein trúð, at rebellarnir góvust, men so var ikki. Á seinasta uppstillingarfundi kemur bræv frá Helga Abrahamsen, ið skal eittast at umboða Unga Sambandið, (sjálv-ironiskt navn), har teir boða frá, at teir ynskja Hilmar Jan sum sitt valevni. Hetta varð sjálvandi mótmælt, tí samtíkt var, at bert eitt valevni skuldi vera úr Runavíkar kommunu. Tá var upplýst, at Hilmar Jan Hansen var fluttur í Havnar kommunu dagin fyri. Har kemur

hann so at standa skrásettur til 18. nov., tá hann flytur aftur til Runavíkar. Ein nevndarlimur segði seg frá við brestin, meðan Jákup Lamhauge vildi hava umhugsunartíð. Soleiðis fer sambandið við sinum egnu. Jákup lögtingsmaður hevur ikki ein livandi kjans.

Uppstillingin í Suðurstreymi hjá javnaðarflokkinum var demokratisk. Meðan henda hjá sambandinum var eitt reglert kvett. Sagan her omanfyri er sonn, meðan tann í Dimmu er ósannindi.

Dan Reinert Petersen

Tjóðveldisflokkurin — eitt fylgi í armóð

Tað tykist, sum líktornið hjá tjóðveldisblaðstjóranum pindi, tá traðkað varð á tað um dagarnar. Hann hevur eftir øllum at døma fingið ilt av, at eg spurdi,

hvat tjóðveldispolitikkur er fyri nakað. Og heldur enn at svara — har er nevniliga einki at svara — fáa vit eina svadu um danskararindi í Føroy-

um, abbar í Javnaðarflokkinum etc.

Nú hevði eg heldur ikki væntað annað, tí eg havi havt ein ávisan illgruna um, at har hevur eingin politikkur verið yvirhøvur. Og tað fingi vit váttað leygardagin frá blaðstjóranum á 14. September. Alt hetta vanliga tjóðveldismosið um svik frá 1946 o.s.fr., sum vit kenna frá fyrr av, visti eg á í fyrru greinini, og blaðstjórin kom Guð hjálpi mær aftur við sama svassinum hesaferð. Einkí orð um í morgin ella framtíðina uttan at: «Føroyska tjóðveldið verður stovnst...» Tað hava vit hoyrt leingi, men í verki hava teir einki vítt.

Blaðstjórin eftirlýsir, hvat javnaðarflokkurin vil við undirgrundini. Lat

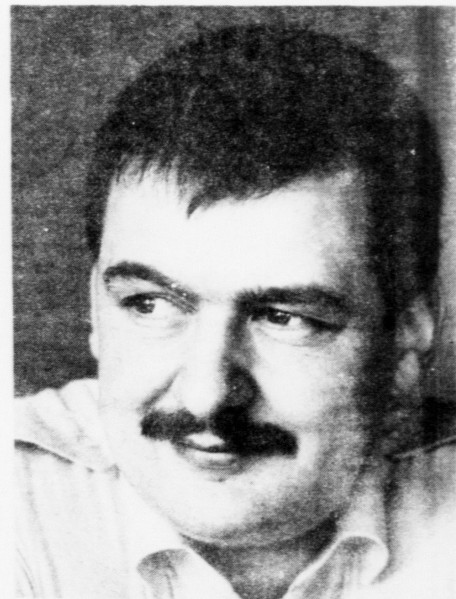
meg bara visa til, hvat stendur í virkisskrá Javnaðarfloksins:

«Í samsvari við grundsjónarmið floksins um stjórnarstöðuna verður heimastýrisskipanin stóðugt bygd út, soleiðis at hon veruliga roynist ein frælsis- og sjálvbjargnis-skipan, har føroyingar taka avgerðirnar um egna lagnu.

Øll mál, ið krevja samráðingar við danir, skulu loysast eftir teimum hugsjónum, sum standa í heimastýrisskipanini.

Málsókið Føroya Undirgrund skal verða føroyskt sermál. Hetta merkir, at vit taka allar avgerðir um, nær nakað skal setast í verk».

Støða javnaðarfloksins er púra greið. Og tað, sum betri er. Hon er realistisk

og ikki sama sápuþóðran, sum tjóðveldisflokkurin blæsar út undan hvarjum vali. Og tað, tjóðveldisflokkurin hevur verið við til at skapt, er undir javnaðarleiðslu. Einsamallur er hann einki verður.

Veljararnir hava sannað tað so dyggiliga, og fara tí at velja ábyrgd tann 17.

november. Tí velja vit Javnaðarflokkinn.

Edvard í Skorðini Joensen

